

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010157
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2515010157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci obžalovaného J. F., pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 11.11.2015, č.k. 2T/41/2015-306, na verejnom zasadnutí dňa 4.2.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný J. F., uznáva za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak,

- že dňa 27.01.2015 v čase o 12.53 hod. v meste Piešťany, na ul. 8. mája č. 3 napísal svojej bývalej družke F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A., C. F. XXX/X z telefónneho čísla XXXX XXXXXX SMS správu v znení: „„Piča, nedáš pokoj. Stále skusas moju trpezlivosť. Chod za prokurátorom a povedz mu, že teba aj toho uchylaka odjebem. Nicis mi zivot, ja ho znicim tvojej rodine. Nic som Ti nespravil, ani tvojmu uchylakovi. Pojebes mi robotu v nemecku, odjebem vas ako psov. Kurva, tomu ver. Zebracka vyjebana!!!!“, dňa 27.01.2015 o 13.19.hod. jej napísal SMS správu v znení: „Ty sedlacka vyjebana, ja mam íst do basy? Nic som ti neurobil. Pravnik ma bude stat 800e. Urobi z teba picu a zaplatis sud a pod. Radsej dam 100e za naboje a rozjebem ti aj uchylakovi ksicht. Odsedim si 10 rokov ale uz ma ziadna pica nebude terorizovat. Vypadni aj z uchylakom z pn!!! Tri roky som bol v pohode, zmizni do pice, odjebem ta!!!“, dňa 27.01.2015 v čase o 13.30 hod. napísal J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., F. B. XXXX/XX SMS správu v znení: „Ty uchylak, posledne co budes vidiet v zivote bude moj usmev 16ska brokovnica. Ak mam byt trestany, tak uz bude dovod“,

- dňa 27.01.2015 v čase o 19.09 hod. v Piešťanoch, na Krajinskej ceste, na čerpacej stanici Shell prišiel za zamestnankyňou L. O. a od tejto zisťoval, kedy pracuje F. O. a potom jej povedal, že jemu nikto život ničiť nebude, keď má íst sedieť, tak zastrelí F. a aj jej manžela a bude mať svätý pokoj, pričom následne odhrnul pravou rukou vetrovku a pod touto mal zbraň, čím sa F. O. a J. O. vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to u nich vzbudilo dôvodnú obavu.

Za to sa odsudzuje podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa mu ukladá aj trest prepadnutia veci:

- 1 ks plastový kufrík čiernej farby s obsahom plynová zbraň čiernej farby s plastovou rukoväťou a kovovým záverom hlavne zn. GAP kal. 9. Mm PAK, výrobné číslo N 012440, CAT 11134
- 2 ks zásobníkov do zbrane
- 5 ks nábojov do zbrane kal. 9 mm PA, PV,
- 1 ks šróbovací nádstavec na hlaveň zbrane
- 1 ks kefka na čistenie zbrane
- 2 ks inbusových kľúčov
- opaskové puzdro na zbraň zn. ballpolo

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 11.11.2015, č.k. 2T/41/2015-306 bol obžalovaný J. F. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol tiež uložený trest prepadnutia vecí:

- 1 ks plastový kufrík čiernej farby s obsahom plynová zbraň čiernej farby s plastovou rukoväťou a kovovým záverom hlavne zn. GAP kal. 9 mm PAK, výrobné číslo N 012440, CAT 11134,
- 2 ks zásobníkov do zbrane,
- 5 ks nábojov do zbrane kal. 9 mm PA, PV,
- 1 ks šróbovací nádstavec na hlaveň zbrane,
- 1ks kefka na čistenie zbrane,
- 2 ks inbusových kľúčov
- opaskové puzdro na zbraň zn. ballpolo.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Tento rozsudok prvostupňový súd odôvodnil tým, že na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Piešťany dňa 16.06.2015 súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, z ktorého bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný J. F. na hlavnom pojednávaní priznal písanie SMS správ poškodeným, poprel však, že by sa niekomu vyhrážal smrťou alebo zabitím. Po doručení trestného rozkazu v inej trestnej veci písal svojej bývalej priateľke F. O. a jej manželovi z dôvodu, že mu zmarili prácu v Nemecku, bol nahnevany. Čo myslel pod pojmom „odjemem vás ako psov“ si nepamätá, čo myslel pod pojmom „radšej dá 100,- Euro za náboje a rozjebe jej aj úchylákovi ksicht“, si nepamätá. Nevie ani, čo myslel pod pojmom „posledné, čo budeš vidieť v živote, je môj úsmev a šestnásťka brokovnica“. Brokovnicu nevlastní. Písal to pretože bol rozhnevany, pravdepodobne aj pod vplyvom alkoholu. S F. O. sa zoznámili pred 9- rokmi, stali sa priateľmi a neskôr spolu žili. Ich vzťah skončil v novembri 2012. Čo sa týka druhého skutku, po požití alkoholu prišiel na pumpu kúpiť si cigarety. Možno sa niečo opýtal aj na F. O., nepamätá si, že by sa niekomu vyhrážal, mal pri sebe plynovú imitáciu zbrane Glock v púzdre, na svoju ochranu. Na kamerovom zázname je, že zbraň je síce na okamih vidno, ale to je preto, že si vyťahoval peniaze, alebo schovával cigarety.

Svedkyňa a poškodená F. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že žila spolu s obžalovaným 6 rokov. Pred 4 rokmi od neho odišla, pretože ju napadol aj slovne, aj fyzicky. Najskôr jej od neho chodili SMS správy, aby sa vrátila, potom výhražné. Keďže to trvalo pol roka, tak mu dala aj spoločné auto, ktoré bolo na ňu písané. Vyhrážal sa, že ju zabije. Keď zistil, že má vzťah s O., začal útočiť aj na neho. Čo sa týka správ doručených jej v roku 2015 od obžalovaného, na základe tých správ sa bála. Vie, že bol držiteľom strelnej zbrane, pretože ju boli spolu kupovať. Pomoc psychológa nevyhľadala, avšak má manžela, ktorý jej je psychickou oporou. Keby ho nemala, pomoc vyhľadá.

Svedok a poškodený J. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná obžalovaného od roku 2012. Je to bývalý partner jeho manželky. Najskôr tento písal SMS správy s výhražným obsahom jej.

Vie, že dala na neho prepísať aj svoje auto, aby mala od neho pokoj, ale on to nedodržel. Od roku 2013 sa začal orientovať aj na svedka, pretože vedel, že spolu žijú. Začal písať výhražné správy aj svedkovi, boli tam zmienené aj fyzické útoky. Sledoval ho aj v práci, čo mu potvrdil aj v SMS správach. Čo sa týka SMS správ z 27.01.2015, obsahom týchto boli vyhrážky a svedok to pochopil tak, že ich obžalovaný zabije. Vie, že obžalovaný je držiteľom zbrane. SMS pochopil tak, že mu bude mieriť na tvár a zastrelí ho. Svedkyňa L. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje na čerpacej stanici Shell v Piešťanoch. Obžalovaného F. pozná, pretože žil s jej kolegyňou O.. V ten deň bola v práci, pričom prišiel F. hľadať O.. Pýtal sa, kedy robí, a povedal, že „ich zabije a myslí to vážne“. Postavil sa svedkyni pred kasu, odhrnul rukou bundu a ukázal jej zbraň. Nevie o akú zbraň išlo. Zakryl si ju a potom odišiel. Svedkyni sa nejavil pod vplyvom alkoholu. Za prítomnosti svedkyne súd prehral CD nosič, kde je zachytená nahrávka kamerového záznamu z čerpacej stanice Shell zo dňa skutku, pričom obžalovaný aj svedkyňa sa vyjadrovali ku kamerovému záznamu. Svedkyňa O. zotrvala na tom, že zbraň jej bola ukazovaná úmyselne, nevie úplne presne zopakovať slová obžalovaného, ale boli tam vyhrážky adresované poškodeným, a že to myslí vážne. Presne pri ukazovaní zbrane obžalovaný sa vyhrážal ublížením na zdraví poškodenej.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, MUDr. Ľubici Ondrisovej, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní, vyplynulo že, J. F. nie je závislý od alkoholu. Alkohol požíva nadmieru, ide o zneužívanie, respektíve nadmerné užívanie. Agresívne prejavy nie sú jeho osobnosti v kontexte jeho histórie cudzie, sú mu vlastné, a pri neuspokojení svojich potrieb, pri frustrácii reaguje agresívne, bez ohľadu na požitie alkoholu. Pravdou je, že alkohol tieto jeho prirodzené sklony potencuje, pričom obvinený dobre vie o účinkoch alkoholu na svoj organizmus a psychiku, a stav opitosti si privodil sám a dobrovoľne.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní, vyplynulo, že na skúmanie predložená krátká expanzná zbraň, samonabíjacia pištoľ talianskeho výrobcu, továrenskej značky BBM, typ GAP je strelby schopná. Z technického hľadiska predloženú zbraň posudzujú ako zbraň kategórie D, podľa § 7 odsek 1 písmeno c) zákona č. 190/2003 Z.z. v platnom znení, ktorú môže nadobúdať do vlastníctva právnická osoba alebo fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony. Strelbou z predloženej pištole a za použitia predložených nábojok je možné spôsobiť výrazne okamžitý paralyzujúci účinok do vzdialenosti 2,5 až 3 metra, ktorý sa prejavuje nútením ku kašľu, pálením v hrdle, pocitmi stiesnenosti v hrudníku, ale aj slzením a zápalom očných spojiviek. Okrem toho je možné strelbou spôsobiť zranenie citlivých orgánov, ako napr. očí. Výrobcovia nábojov uvádzajú, že pri ich použití do vzdialenosti 1 meter môže dôjsť k vážnemu poraneniu.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené i prepisy SMS správ, z telefónov poškodených, ktoré im zaslal obžalovaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný J. F. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, pretože sa osobe blízkej, teda bývalej družke vyhrážal smrťou, pričom takéto konanie musí byť spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, t.j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho čím mu je vyhrážané. Z takéhoto konania je, podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný jednoznačne usvedčovaný svedeckými výpoveďami svedkov a poškodených, a to F. O. a J. O. a L. O.. Obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že je síce pravdou, že poslal SMS poškodeným O., avšak nepovažuje ich obsah za vyhrážanie, súd považoval za vyvrátenú, nedôveryhodnú, účelovú, urobenú v snahe obžalovaného vyvinieť sa z uvedeného trestného činu. Táto obrana je jednoznačne vyvrátená obsahom SMS správ, ktoré mal súd zadokumentované v spisovom materiály, ako aj tým, ako SMS správy na poškodených pôsobili.

Pri výmere trestu súd postupoval podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nakoľko na hlavnom pojednávaní priznal iba posielanie SMS správ, avšak uviedol, že sa cíti zo skutkov nevinný, pretože tieto SMS nemali výhražný obsah a druhý skutok obžalovaný úplne poprel. Súd u obžalovaného skonštatoval jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m) Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, pretože daného skutku sa dopustil práve v deň, keď mu bol doručený trestný rozkaz za ďalší skutok voči poškodenej F. O.. Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre trestný čin podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu. V takto upravenej trestnej sadzbe ukladal obžalovanému trest zohľadniac zásady generálnej a individuálnej prevencie, jeho predchádzajúci život, a jeho následný postoj k trestnej činnosti, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý je nevyhnutný na zabezpečenie prevýchovy a nápravy obžalovaného, nakoľko ide o osobu viackrát súdne trestanú,

na ktorú ani predchádzajúce odsúdenia nemali žiaden prevýchovný vplyv, a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti, ani od konzumácie alkoholu, hoci účinky tohto na svoj organizmus veľmi dobre pozná. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Keďže sa skutku dopustil so zbraňou, ktorá mu patrila, súd podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia vecí - zbrane s príslušenstvom s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát, podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona.

Obžalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie proti rozsudku vo výroku o vine aj treste, ktoré bližšie neodôvodnil. V rámci odvolacieho konania, na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného namietal, že sa nepreukázalo, že by sa v osobe poškodenej jednalo o blízku osobu. Ďalej namietal, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, no prvostupňový súd túto skutočnosť nebral do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť. Rovnako namietal, že trestný čin bol spáchaný so zbraňou. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že dobu, ktorú strávil vo väzbe považuje za postačujúcu na jeho výchovu. Prokurátor navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom rozsudku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Konanie na súde I. stupňa bolo podľa názoru odvolacieho súdu vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo obžalovanému zaručené právo na spravodlivý súdny proces. Správnosť postupu konania prvostupňového súdu odvolateľ sám nenamietal.

Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, dospel tento súd podľa názoru odvolacieho súdu k správne mu záveru ohľadne skutočností, že bol spáchaný skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, ako aj to, že tento skutok spáchal obžalovaný. V tomto smere prvostupňový súd dostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok, pričom v svojom odôvodnení uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd súhlasí so záverom prvostupňového súdu, že dôkazy, na ktoré prvostupňový súd poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, dostatočne odôvodňujú rozhodnutie o tom, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a pre ktorý je trestné stíhaný. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní si navzájom neodporujú, naopak vzájomne korešpondujú a dopĺňajú sa, s výnimkou výpovede obžalovaného. Svedkovia poškodení F. O. a J. O. zhodne popísali skutočností, ktoré sú vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ktoré sa týkajú konania obžalovaného voči týmto poškodeným zo dňa 27.1.2015. Výpovede týchto svedkov potvrdzuje i samotný obžalovaný, keď vo svojej výpovedi priznal písanie SMS správ týmto poškodeným, poprel však, že by sa im vyhrážal smrťou alebo zabitím. Písanie SMS správ, ktorými sa obžalovaný mal dopustiť spáchania trestného činu tak bolo vykonaným dokazovaním bez pochybností preukázané, rovnako bolo preukázané, že pisateľom týchto správ a bol práve obžalovaný J. F.. Svoju obranu, že týmito SMS správami sa nikomu nevyhrážal smrťou alebo zabitím však nevedel logicky vysvetliť, keď iba uviedol, že ich obsah nepovažuje za vyhrážanie.

Pokiaľ ide o spáchanie tej časti skutku, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný na čerpacej stanici Shell v Piešťanoch, spáchanie tohto preukazuje jednak výpoveď svedkyne L. O., oboznámený obrazových záznam z priestorov čerpacej stanice a čiastočne i výpoveď samotného obžalovaného. Obžalovaný toto svoje konanie čiastočne priznal, keď uviedol, že bolo v tom čase, ktorý je uvedený v obžalobe na čerpacej stanici Shell v Piešťanoch na Krajinskej ceste, rozprával sa so svedkyňou L. O., ktorá tejto čerpacej stanici v ten deň pracovala a pripustil, že sa pýtal i na poškodenú F. O.. Rovnako uviedol že v tom čase mal pri sebe plynovú pištoľ, imitáciu zbrane Glock. Z výpovede menovanej svedkyne tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento sa slovami, ktoré sú uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku vyhrážal poškodenej F. O. a jej manželovi J. O. smrťou, pričom pri tomto vyhrázaní si rukou odhrnul vetrovku a ukázala svedkyňi zbraň, ktorú mal pri sebe. Výpoveď svedkyne podporuje i obsah obrazového záznamu, ktorý bol vykonaný bezpečnostnou kamerou v priestoroch čerpacej stanici, kde k tomuto konaniu došlo. Výpoveď menovanej svedkyne v spojení s oboznámených obrazovým záznamom vyvracajú obranu obžalovaného, že tento si iba rukou odhrnula vetrovku, keď si do vrečka dával cigarety.

Pokiaľ teda ide o zistenia prvostupňového súdu ohľadne spáchania skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, tieto považuje odvolací súd za správne, zistené zo zákonne vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako ju uviedol prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, i túto považuje odvolací súd v prevažnej časti za správnu.

Konanie obžalovaného, za ktoré bolo uznané vinným naplnia všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný sa prostredníctvom uvedených SMS správ, ktoré adresoval obojmu poškodeným, týmto vyhrážal smrťou, čo nepochybne vyplýva z obsahu týchto SMS správ. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré písaniu týchto SMS správ predchádzali, mohli tieto správy u obojch poškodených vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život. Tak ako to podrobne a výstižne popísal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, písaniu týchto SMS správ predchádzalo zo strany obžalovaného opakované hrubé a agresívne správanie sa obžalovaného voči obojmu poškodeným. Vzhľadom na opakovanosť a zvyšujúcu sa intenzitu týchto vyhrážok, mohli predmetné SMS správy vzbudiť u obojch poškodených dôvodnú obavu o ich život. Rovnako i slová obžalovaného o tom, že zastrelí obojch poškodených, ktoré predniesol pred svedkyňou L. O. v priestoroch čerpacej stanice Shell, keď súčasne ukázal svedkyňi zbraň, ktorú mal pri sebe, boli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu poškodených.

Obžalovaný svojim konaním rovnako naplnil i skutkovú podstatu uvedenú v § 360 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keď tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou, krátko krátkou expanznou zbraňou, samonabíjajúcou pištoľou talianskeho výrobcu továrenskej značky BBM, typ GAP 2, čo vyplýva najmä zo záverov vyššie spomenutého znaleckého dokazovania, ktoré vykonal Kriminalistický a expertízny ústav PZ.

Konanie obžalovaného uvedené vo výroku napadnutého rozsudku je potrebné považovať za pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania, keď obe konania obžalovaného sú čiastkovými útokmi jedného trestného činu (prečinu). Tieto útoky obžalovaného spája jednak objektívna súvislosť v čase (oba boli spáchané v rovnaký deň), spôsobom ich páchania (vyhrážky voči rovnakým poškodeným po ich zabití strelnou zbraňou) a v predmete útoku. Rovnako ich spája aj subjektívna súvislosť, ktorou je jednotiaci zámer obžalovaného ako páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa názoru odvolacieho súdu však prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa ustanovenia § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, teda ako prečin spáchaný na chránenej osobe, v tomto prípade na blízkej osobe. Použitie tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty prvostupňový súd odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 127 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého sa blízkou osobou na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona rozumie aj bývalý druh. Citované ustanovenie Trestného zákona síce zaraďuje medzi blízke osoby i osobu bývalého druhu (družky), ktorou poškodená F. O. voči obžalovanému bola, no automatická aplikácia tohto zákonného ustanovenia, bez zohľadnenia konkrétnych okolností prípadu sa javí byť odvolaciemu súdu nesprávna. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný a poškodená F. O. už neboli vo vzťahu druh a družka viacero rokov. Aplikácia ustanovenia § 127 ods. 5 Trestného zákona iba na základe gramatického výkladu tejto normy, bez zohľadnenia skutočnej kvality vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou v čase spáchania skutku, by bola podľa názoru odvolacieho súdu neprimerane formalistická a mala by za následok nespravodlivé rozhodnutie. Odvolací súd vychádzal pritom aj z názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého je nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom (viď nález Ústavného súdu SR III. ÚS 341/07-38 zo dňa 1.7.2008). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je účelom Trestného zákona postihovať prísnejšou právnou kvalifikáciou konanie voči bývalej družke páchatel'a, ak títo (páchatel' a poškodená) nežijú v

tomto druhovskom pomere dlhší čas a navyiac, ak poškodená je už v inom vzťahu so svojim terajším manželom. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zákonodarca sa rozhodol chrániť blízke osoby, tak ako sú vymedzené v ustanovení § 127 ods. 5 Trestného zákona, ako špeciálny druh obetí trestných činov, pred protiprávnym konaním páchatel'a predovšetkým z dôvodu, že takéto osoby sú pre ich existujúce alebo bývalé citové, majetkové, prípadne rodinné väzby na páchatel'a osobami zraniteľnejšími protiprávnym konaním. V konkrétnom posudzovanom prípade, vzhľadom na čas, ktorý uplynul od skončenia druhovského pomeru medzi obžalovaným na poškodenou, ako i to, že poškodená už žije v novom manželskom zväzku, nie je poškodená voči obžalovanému blízkou osobou v materiálnom slova zmysle. Preto odvolací súd, na rozdiel od prvostupňového súdu, právne nekvalifikoval konanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý obžalovaný tiež napadol odvolaním, prvostupňový súd pri jeho ukladaní vychádzal z nesprávnej aplikácie ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona a následne § 38 ods. 4 Trestného zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka rozhodnutia o treste vyplýva, že prvostupňový súd obžalovanému zohľadnil priťažujúcu okolnosť uvedenú v paragrafe 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Za toto odsúdenie považoval trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený v ten deň, keď sa dopustil spáchania pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania, za ktorý bol uznaný vinným v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 128 ods. 6 Trestného zákona sa „odsúdeným na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za iného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.“

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný ma 6 záznamu v registri trestov, pričom v ohľadne prvých piatich záznamov v poradí, sú odsúdenia obžalovaného zahladené. Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 27.1.2015 spisová značka 1T/120/2014, bol obžalovaný odsúdený podľa § 360a ods. 1 písm. a) písm. c) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 5.2.2015. Z uvedeného je zrejmé, že tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť až po spáchaní skutku, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Toto odsúdenie mu tak nemožno zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže doručenie trestného rozkazu nevyvoláva účinky odsúdenia tak, ako ich má namysli ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona. Správne teda mal byť obžalovanému uložený trest podľa ustanovenia § 360 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, keďže poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovení §§ 36 a 37 Trestného zákona na jeho strane neexistujú. Obžalovanému tak bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 360 ods. 2 Trestného zákona, bez úpravy zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, ako to urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Podľa § 321 ods. 1 písmeno d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Uvedené rozdielnosti v právnych názoroch prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú jednak právnej kvalifikácie konania obžalovaného, ako aj existencie poľahčujúcich či priťažujúcich okolností a ich vzájomný pomer, ktorým má potom vplyv na určenie v zákonnej trestnej sadzby, sa potom premietli do meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu v odvolaní obžalovaného. Nesprávnou aplikáciou ustanovení § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona, došlo zo strany prvostupňového súdu k porušeniu Trestného zákona tak ako to má namysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil. Nakoľko bol skutkový stav v napadnutom rozsudku správne zistený, odvolací súd na jeho podklade rozhodol vo veci sám rozsudkom o vine i treste a to podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o rozhodnutie o vine, odvolací súd do výroku svojho rozsudku premietol úvahy a závery, ktoré sú vyššie uvedené ohľadne právnej kvalifikácii konania obžalovaného.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, odvolací súd uložil obžalovanému trest v zmysle zásad uvedených v § 34 ods. 1 až 7 Trestného zákona. Vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného, ako aj to, že nešlo o prvé protiprávne konanie, ktorého sa dopustil voči poškodeným, dospel súd k záveru, že na naplnenie účelu trestu uvedeného v § 34 ods. 1 Trestného zákona je potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody. Za dostatočný a primeraný trest súd považuje uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, a nakoľko nezistil dôvody na podmienený odklad výkonu tohto trestu v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona, rozhodol v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním uvedeného prečinu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest tak splní voči obžalovanému najmä úlohu tzv. individuálnej prevencie a sekundárne i úlohu tzv. generálnej prevencie. Z rovnakých dôvodov ako súd I. stupňa uložil i odvolací súd obžalovanému trest prepadnutia vecí - zbrane s príslušenstvom, ktorá bola použitá na spáchanie prečinu, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. V zmysle § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom týchto prepadnutých vecí stáva štát, nakoľko takémuto rozhodnutiu nebráni žiadne ustanovenie vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Obe časti rozhodnutia odvolacieho súdu rešpektujú zásadu zákazu reformácie in peius, keďže odvolanie proti rozsudku podal iba obžalovaný.

S poukazom na uvedené, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.